

Katedra sociálních věd

Filosofická fakulta, Univerzita Pardubice

POSUDEK VEDOUCÍHO NA DIPLOMOVOU PRÁCI

TÉMA: Fenomén hazardního hráčství v oblasti Choceňska

AUTOR: Lenka ŠIMKOVÁ

VEDOUČÍ BP: PhDr. Adam Horálek, Ph.D.

OPONENT BP: doc. PhDr. Oldřich Kašpar, CSc.

Předkládaná práce autorky Lenky Šimkové je druhou verzí této práce. Oproti první doznala tato verze několika pozitivních změn. Práce je rozdělena na tři části, teoretickou, metodologickou a na praktickou, přičemž rozsahem je třetí, praktická část nejdelší, zatímco metodologická kapitola je spíše jen vsuvkou mezi obě druhé kapitoly. Práce je tak relativně jednoznačně rozdělena, čtenáři srozumitelná svou strukturou i povahou.

Samotné téma práce je velmi zajímavé. Hazardní hráčství je téma, které, jak sama autorka dokládá, je v českém prostředí rozšířené a vzhledem k svému společenskému významu (horzbě?) je tedy vhodné jej patřičným způsobem studovat. Autorka si vybrala komparaci dvou měst, Chocně a Vysokého Mýta, kde provedla rozhovory s vedením těchto měst a popsala rozdíly v přístupech k hazardu. Rozhovory se starosty a dalšími odborníky byla tedy jednou z použitých metod. Těmi dalšími jsou dotazníkové šetření, které se autorka snaží analyzovat v poslední kapitole, a nezúčastněné pozorování. Na práci oceňuji i to, že autorka si je vědoma etických rozměrů svého výzkumu i empirických možností, což jednoznačně stvrzuje ve druhé části věnované metodologii.

První část, teoretická, je více méně přehledem hráčství jako sociálně-historického fenoménu a teorií, včetně antropologické teorie Bindeho, které se tomuto tématu věnují. Tato část je velmi dobře zpracována a nemám vůči ní větších výhrad. Jediné, co nejen této části lze vytknout, je množství překlepů a stylistických nedostatků (hlavně shoda podmětu s přísudkem). Občas čtenáře napadne, proč je některé teoretické rozpravě věnováno toliko místa a jak se pojí s cíly práce, ale přes tyto nedostatky po obsahové stránce této části ale nic nevytýkám.

V praktické části si autorka stanovuje hlavní dvě výzkumné otázky. Zprvé, jak se liší postoje zástupců Chocně a Vysokého Mýta k problematice hazardního hráčství a jak proti němu bojují, a zadruhé, jak se projevuje fenomén gamblerství u hráčů v Chocni a jaké jsou jejich motivy k hazardnímu hráčství. Zatímco na první otázku jednoznačně odpovídá detailním rozbořením jak situace ve zvolených městech, tak i postojů jejich zástupců, se kterými provedla rozhovor a jedná se tak spíše o politologizující téma a jeho uchopení, na druhou výzkumnou otázku využila autorka dotazník a nezúčastněné pozorování a více se přibližuje antropologické perspektivě na zkoumaný jev.

V praktické části hlavně autorka oproti původní verzi výrazně rozšířila výstupy k druhé výzkumné otázce, což hodnotím jednoznačně pozitivně. Nicméně je patrné, že autorka tak učinila relativně narychlo, což je patrné hlavně z formálních nedostatků (např. prohozené číslování grafů 5 a 6 vč. chybějících údajů v nich) a výrazně slabšího interpretačního a diskurzivního formátu. Autorka

mnohdy dochází téměř k „diagnózám“, které generalizuje, přičemž tyto generalizace se zdají být přejaté, ale autorka je řádně necituje (např. s. 53 či 55 – alkohol jako spouštěč hazardního jednání apod.). Navíc je analýza dotazníku spíše triviálního rázu, přetože získaná data by mohla být mnohem lépe interpretována. Naopak velmi pozitivně hodnotím závěrečnou podkapitolu, ve které se autorka snaží své výstupy z terénního výzkumu konfrontovat z hlavním antropologickým autorem Bindem, s jehož koncepcí v teoretické části pracuje.

V závěru mi chybí zhodnocení výzkumu, jeho výsledků, limitů či potenciálních cest, kterými by se daný výzkum mohl dále ubírat. Autorka si také jednoznačně odpovídá na první výzkumnou otázku, ale na druhou již v textu nenajdeme jednoznačnou či evidentní, byť relativizovanou či jinak změkčenou, odpověď.

Celkově hodnotím práci jako kvalitní, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji známku **výborně minus**.

V Pardubicích dne 19.7.2016

PhDr. Adam Horálek, Ph.D.